

KVINNORNAS TIDNING

N:o 35. 4:de årg.

31 Augusti 1924.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre p. mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.— 1/2 år Kr. 3:50. 1/4 år Kr. 2:—.
Lösnummer 15 öre.
Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Elftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag.
Kvinnan. II.
Göteborgs Idun.
Böra mor- och farmödrar förefalla åldriga? Olika uttalanden.
Hemligheten. (Det förlorade paradiset).
Kameliadamen.
Unge Goethe och hans syster Cornelia.
Av Anna Schwabacher-Bleichröder.
Den magiska hatten.
Lilith. Roman av Florence Warden.

Utlandskrönika i sammandrag.

Den gångna veckan har för Tysklands vidkommande kännetecknats av en stark politisk oro. Det har för de politiska partierna gällt att besluta angående Londonöverenskommelsen, att godkänna eller förkasta den. Mellanpartierna från och med socialdemokraterna på vänstra flygeln till och med folkpartiet på den högra hava avgjort varit för ett antagande, under det att yttersta vänstern, kommunisterna, och den yttersta högern, de tysknationala och tyskfolkliga, varit lika avgjort emot den föreslagna fredsavgörelsen. Under det att frågan under lidelsefulla former debatterats vid riksdagens sammanträden ha, såsom alltid i våra dagars politiska liv, de egentliga och avgörande överläggningarna ägt rum inför lyckta dörrar mellan de olika partiledningarna. Tyske utrikesministeren Stresemann har med adress mindre till riksdagsledamöterna än till det tyska folket lidelsefullt försvarat Londonöverenskommelsen. Det råder icke heller tvivel om, att folkets övervägande del är för ett fredsfullt. Villkoren äro visserligen utomordentligt hårda och vad man blickar fram emot är knappast något annat och bättre än ekonomiskt slaveri, men det finns dock på samma gång så gott som ögonblickliga vinster att inhösta, befriandet av de landsdelar vilka fienden i form av sanktioner besatt, återställandet av de beslagtagna järnvägarna och slutligen utsikten att erhålla ett stort internationellt lån, som skall ingjuta nytt liv i den avtynande tyska industrien. Det hela betyder en avgjord lösning för de närmaste åren. Man är icke blind för de hotande svårigheterna, som resa sig längre bort, men man tröstar sig, helt säkert berättigat, med den tanken att kommer tid så kommer också råd.

Hurudan utgång frågan än får i tyska riksdagen undertecknar regeringen Londonavtalet. Erhålles icke den kvalificerade riksdagsmajoritet, som behöves för en del lagändringar, som påkallas av Dawesplanen. Londonöverenskommelsens grundval, kommer regeringen att upplösa riksdagen och utlysa nya val. Det blir sedan den nya riksdagen som får godkänna eller underkänna den nuvarande regeringens underskrift på Londondokumentet.

Frankrike har för sin del ratificerat överenskommelsen.

I England har Londonkonferensen fått ett egendomligt efterspel. Den stora kolgruvearbetareorganisationen har uttalat sin fruktan för att Dawesplanens realiserande med hänsyn till de tyska skadeståndsleveranserna in natura skall beröva den engelska kolerporten den franska och belgiska marknaden. Kolgruvearbetarna frukta att de i stor utsträckning skola bli arbetslösa och att lönerna skola prässas ned. — Vi, förklara de, ämna icke tillåta att Dawesplanen försvårar vår ekonomiska kamp!

Från olika länder ingå meddelanden om att kommuniströrelsen vinner terräng. Särskilt är detta förhållandet på Balkan. Den ryska sovjetregeringen har lyckats utfinna en ny form för sin samhälls-farliga propaganda. Man har bildat något som heter "gröna internationala", vilken söker och även lyckas vinna bondebefolkningen med löften om godsägarnes jord. Stora framgångar rapporteras från Bulgarien och Serbien. I Sydafrika gör kommunismen oroväckande landvinningar bland negrerna.

I Grekland ha flottans officerare visat svår ohörsamhet mot regeringen, men konflikten fick dock en fredlig lösning.

Från Ryssland rapporteras missväxt och hotande hungersnöd, från Kina inbördeskrig.

Kvinnan.

II.

Tala om tagelskjorta, gisslingar och askbäddar som medel till helgelse! Sådana behövas samerligen icke. Må kvinnan en gång lära sig att betrakta sina husliga prövningar såsom sin tagelskjorta, sin aska och sitt gissel — må hon underkasta sig dem — fröjda sig åt dem — småle och vara stilla, tyst, tålig och kärleksfull därunder — och vad skulle klostret kunna lära henne mera? Hon är ett segrande helgon.

Harriet Beecher-Stowe.

Ingen kvinna är så fullkomlig att icke hennes man åtminstone en gång om dagen ångra att ha tagit henne till husfru.

G. Ebers.

O, kvinna! Krona uti skapelsen, Du ensam äger uti ljuv förening Allt ädelt, heligt och allt gudaskönt, Som tanken tänker och som ögat skådar

J. Milton.

Kvinnan klagar du an, hon vacklar från en till den andre. Henne tadel du ej; hon söker en ståndaktig man.

J. W. v. Goethe.

Det största inflytande som finnes på jorden såväl till gott som ont är dolt i kvinnans hand.

A. Monod.

Göteborgs Idun.

Den i vintras bildade nya kvinnliga sammanslutningen Göteborgs Idun, kommer inom kort att upptaga sin verksamhet, ett budskap som säkerligen skall hälsas med stor tillfredsställelse av Göteborgs kvinnovärld.

Fortare, än man vågat hoppas, har det lyckats styrelsen, i spetsen för vilken fru Elin M. Janson står, att ordna lokalfrågan, en allt utom lätt uppgift med hänsyn till den allmänna våningsbristen och även till den ekonomiska sidan av saken. Den senare frågan löstes på ett lyckligt sätt genom bildandet av ett aktieförbund, som ställt erforderligt rörelsekapital till förfogande, och den förnämnda svårigheten genom att Göteborgs Damklubb, som beslutit sin upplösning, överlät sin präktiga lokal, samt, för ett moderat pris, även hela dess inredning.

Lokalen, som befinner sig i huset nr 63 vid Kungsgatan och består av fem rum med kök, är ljus, vacker, väl möblerad, och det vilar över den en behaglig prägel av hem. Klubbbrummen stå ständigt tillgängliga för medlemmarna, vilka här finna en mängd in- och utländska tidningar och tidskrifter till läsning på stället, samt även tillfälle till olika former av klubbiv.

Man planerar därjämte bildandet av ett större bibliotek.

På arbetsprogrammet står vidare anordnande av föredrag, diskussioner, samkväm o. d., ävensom kaffe- och téservering.

Göteborgs Idun omfattades redan vid konstituerandet med ett intresse, som översteg de dock högt ställda förväntningarna, och man torde kunna hoppas på ännu livligare tillslutning nu när den unga föreningen är i tillfälle att slå upp dörrarna till ett vackert och inbjudande eget hem.

Anmälningar om inträde mottagas av fröken Alfrida Holmberg, tel. 41480.

Sommarnöjet.

Platsen heter inte "Solvrån", ehuru den mycket väl kunde göra det, så oskuggad av alla träd, så vidöppen för solfödet som den ligger. Den är ett vidsträckt, namnlöst hörn av den stora präktiga park, till vilken den ändlöst långa stadsallén plötsligt utvidgar sig.

Detta hörn ligger vid korsningen av två gator med livlig trafik och består av en vid, ljusgrön gräsmatta med välvårdade blomsterrabatter, i vilkas ytterkanter sparvarne kvitterande "bada" i den luckra myllan, ett syrenbuskage, som på försommaren dignade under sin doftande blomsterrikedom, och där bortom nya gräsmattor, nya blomsteranläggningar och gångar, över vilka de jättehöga träden böja samman sina åldrigt trötta och något glesa kronor.

I själva Solvrån finns en ur den vackra gräsmattan utskuren liten för liten sandplan, för obetydlig att locka en stojande barnskara, men lagom stor för de fyra bekväma, till vila in-

bjudande soffor, som ett vänligt och omtänksamt hjärta beordrat hit till tjänst för de trötta, de gamla.

Dessa soffor stå tätt intill varandra i en halvbåge, påminnande om de kolossala vinkelsofforna i herrgårdsgemaken en gång i tiden där traktens äldre kvinnovärld, samlad till kalas, med så stort nöje slog sig ned till förtöligt palaver.

Man håller också salong i Solvrån. Hela sommaren ha dess soffor ständigt varit upptagna. De ha sin givna publik, en fin och värdig publik, men icke rik alldenstund den icke, som den övriga världen, har råd att ligga vid badort eller på landet.

Det är damer och herrar av medelålder och högre ålder, och deras förkärlek för denna plats, över vilken solen spröder sin flammande hetta, skvallrar om att de, fastän tydligen bofasta i den angränsande förnämliga stadsdelen, den enda som passar dem, dock dväljas i de sollösa billigare lägenheterna åt norr eller inåt en gård.

Solskenet är för dem skönt och kostbart. Det är värme, ljus, hälsa, glädje, livselixir. De taga skadan igen för den gråa dagern, den döva kylan i de egna rummen, måhända tänka de på den kulna hösten, som är hotande nära, och på den långa vintern, då många av dem icke skola våga sig utanför dörrarna.

Kanske ha de känt varandra förut, kanske har bekantskapen inlett här ute. De underhålla sig i alla händelser med varandra, älskvärdt och vänligt, men mest sitta de tysta.

Vad tänka de på? Gräma de sig över att kunna kalla endast detta, ett hörn av en stadspark, för sitt sommarnöje?

Eller njuta de tacksamt skönheten omkring, det gyllene solljuset, den blå himlen, det sakta vindsuget i de höga trädkronorna, gräsmattornas friska grönska, blomsterrabatternas prakt. Helt nära glöda rosornas rika blomsterklasar, och på den smala listen utmed gräsmattans kant synes det långa ståtliga taget av Campanula, vars ljusröda, vita och blåa klockor sakta röras av den lätta vinden. Litet längre bort brinna bloddropparne och utsänder den vida färgglada nejlubbädden sin starka doft.

En blick på dessa rofyllda ansikten, vilka synas återspegla solljuset, ger svaret. Nej, de tala icke om grämsle utan om blid förnöjsamhet med tillvaron i allmänhet och om uppriktigt glädje över denna lilla vackra fläck av jorden, som blivit speciellt deras.

Crayon.

Kommunisten: — I alla fall förhåller det sig så, att kommunismen har stor likhet med den tidigaste kristendomen. Även de första kristna ville att egendomen skulle vara lika fördelad.

Den vanliga människan: — Visserligen, visserligen, men skillnaden är att de första kristna ville ge åt andra, men kommunisterna vill ta från andra.

Böra mor- och farmödrar förefalla åldriga?

O, gångna tiders mormoder!

Den danska författarinnan fru Betty Marie Ahlberg har i "Nationaltidende" till behandling upptagit frågan om mor- och farmödrarne, deras utseende och uppträdande.

Hon skriver bl. a.:
— Min mormor, var förtjusande. Ingen som känt henne kan förneka det.

En verklig gammal dam med silvergrå kanonlockar och en liten spetsmössa, ett ansikte som ett moget, något rynkigt vinteräpple och ett par gråbruna ögon, som skrottade, när hon skrottade — — —

Hon bodde i Rosenvanget och hade en trädgård, som hela sommaren doftade av rosor och lavendel.

Jag kan ännu se hur hon trippade omkring i sin vackra trädgård och fröjdade sig över sina rosor.

Ja, just trippade, hon gick inte — hon trippade, men med värdighet. Den fylliga gestalten var rak trots sina 76 år, bröst, midja och höfter starkt framhävda av den styva korsett, som modet föreskrev.

Hon var gästfri, älskade att samla vänner och släkt omkring det fästliga matsalsbordet, som dignade under god mat och fina viner, medan hon med falsk blygsamhet bad sällskapet hålla till godo — det var ju i all enkelhet.

Detta lilla inledningsanförande till en bättre middag — hur jag som barn älskade det, och hur hjärtligt det roade familjen!

Det slags anföranden existera icke mera. De såväl som min mormor höra till de utdöda arterna.

Nu och då kan man riktigt längta efter att få se en verklig gammal dam med spetsmössa och små mjuka silvergrå lockar.

Ack, de finnas icke längre de gamla damerna — och de äldre synas yngre än de unga. De äldre damerna gå med små ungdomliga klockhattar, de äro rakformade uppifrån och ned som kvastkappor, de ha lagt bort korsetten och anammat bället; sedda bakifrån är det omöjligt att skilja mormodern från dotterdottern. De ha sandaler och kortklippat hår, de spela golf och tennis, de fylla danslokaler med sina mogna behag; de äro yngre som mormodrar än våra mödrar voro som unga fruar. De föra den mest forterade förbrända tillvaro. Allesamma äro de politici, de resa omkring och hålla föredrag eller filma eller äro associerade i stora affärsföretag; de veta inte vad trötthet vill säga, men de ha aldrig tid att vara hemma, att samla släkt och vänner omkring ett fästligt dukat bord.

De invitera en i stället till lunch i sin klubb, där maten ibland är god, ibland dålig allt eftersom det faller sig, men där värdinnan är befriad från besvär och ansvar.

De ha vänt upp och ned på alla vedertagna begrepp om vad en mor- eller farmör bör vara. De äro, kort sagt, förbluffande.

Det är meningslöst att sluta till blicken för detta tingens nya tillstånd. Eller att vilja reduera det hela till den gamla historien om kvinnans omätliga fåfänga och göra sig lustig över det löjliga i den eviga Evas obenägenhet att vilja lämna spiran ifrån sig. Man kan skrattna åt detta extravaganta utvecklande av kraft hos kvinnor, vilka med hänsyn till sin ålder rätteligen borde sitta i kakelugnsvrån och sticka. Men att tvinga dem tillbaka till hemmets arbete och stickstrumpan kan man lika litet som man kan ropa tillbaka en kastad bomb.

Det är något nytt och förvirrande i denna ursinniga aktivitet, denna resoluta lust att leva med, som befinner sig dessa kvinnor ännu i blomman av sin ålder.

Ute på landet och i landsortsstäderna spåras denna nya riktning ännu endast helt svagt, men i storstäderna börjar man vänja sig vid att se kvinnor i sextioårsåldern leva och njuta livet som vore de trettioåringar.

Författarinnan blir efter att hava anfört en del exempel ur livet en smula mildare i rösten och undrar vad det egentligen är, som ligger bakom den moderna mormoderns och farmoderns motvilja mot den traditionella kakelugnsvrån och stickstrumpan.

— Är det, frågar hon, en eftersommar, som trollar fram en ny blomstring med hjälp av en dold upplagrad kraft och som måste få sin utlösning? Och i så fall få kvinnorna denna eftersommar tack vare den nya tidens bättre hygien, dess sport och friluftsliv, dess sinne för kroppens vård?

Eller är det resultatet av den s. k. högre sysslande och tidens oavbrutna sysslande med väldiga sociala problem, kvinnömannationens allt revolutionerande genombrott som genom att öppna nya vidder ger den kvinnliga hjärnan en finare träning, bevarar dess intresserade aktivitet, därigenom förlänande kvinnorna deras eviga ungdom?

Till sist fäster författarinnan uppmärksamheten på, att de unga flickorna icke i likhet med bröderna tycka om att se mödrarna unga och tilldragande. Dottern kräver instinktvis att modern skall draga sig tillbaka i skymundan.

Men det är något som icke faller nutidens mödrar in. Därmed är ingalunda sagt, att modern åsyftar en direkt tävlan med dottern, men varför skall hon själv lägga upp sig på hyllan? Hon känner sig ung, är ung, hon tycker om att dansa och kavaljererna föra henne gärna ut i dansen. Hon spelar tennis mycket bättre än dottern, konverserar spirituellt — varför skall hon då draga sig tillbaka och bli gammal och sur i förtid?

Men den självmedvetna lilla dottern av i dag ser icke allt detta med

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel högsta gällande ränta

Telegramadress "Kreditbolaget"

(Inf. gen. Göteborg, Tandläkarsällskap)

Tandläkare Anne-Marie Heijde

Vasaplatsen 1. Telefon 15500.
Rådfrågning: Vard. 1/2-1/2 3, övriga tider efter avtal.

någon vidare glädje och tänker i sitt stilla sinne misslynt:
— Varför i all världen kan inte mamma hålla sig hemma?
— Varför i all världen har flickungen så mycket emot att ha mig med ute? klagar modern förnärmat.
Under tiden gör mormodern, som lyckligen passerat allt det där precis vad henne lyster. Hon jazzar, politiserar, håller tal i sin klubb — hon är den lyckligaste av dem alla; fri från alla band, även äktenskapets, ty i nio fall av tio är hon änka, lever hon sitt liv som självhärskare.

Den unga mormodern leve!

Fru Ahlberg får svar på sin artikel av fru Ellen Reumert, som varmt tar den unga mormoderns parti.
När "ungdom" hos "den äldre" icke är tillgjord, är det, framhåller hon, verkligen vackert att se hur den kan bevaras genom ett helt livs sorger, motgångar och strider, vilka ju ingen undgår. Det vittnar om en själslig och kroppslig styrka och hälsa som äro tilltalande och värda aktning. Är "ungdomen" äkta, verkar den icke stötande även om den äldre dansar en boston och är glad med de unga.

När man ännu lever mitt i livet, känner sig ung och spänstig samt intresserar sig för allt mellan himmel och jord, varför skulle man då förvisas till kakelugnsvrån och stickningen för att man händelsevis blivit mormor? I så fall skulle denna lycka te sig ganska tvivelaktig.
Varför skulle människor, som fylla 60 år eller mera, plötsligt avstå från allt det som tidigare berett dem glädje och gjort livet angenämt?

Åldersgränsen är tänjbar som ett dragspel. Ser man icke män på 70 gifta sig, sätta barn i världen och vara lyckliga sina sista levnadsår? Och ser man icke kvinnor, som ehuru fallna för "åldersgränsen" verka intagande, göra erövringar och få en "indiansommar", som kanhända är långt lyckligare än deras ungdom?

Den rara gamla mormodern med mössa o. kanonlockar förekommer ju ännu då och då, men till henne komma helt säkert icke de unga med sina sorger och motgångar. Henne skönar man för sådant.
Hon blir en lugn materiell tillflykt, men när vågorna gå höga och de unga behöva tröst, förståelse och erfarna råd, söka de sig snarare hän till den ungdomliga mormodern som ännu är med i livet och i striden och förstår de ungas svårigheter, deras kamp.

Hos "kanonlockarne" ler man, även om man är bedrövad — vem kan väl nännas att bringa oro in i den gamla damens hjärta genom att snyfta ut sina sorger i hennes siden-skäfte!

PÄRLOR JUVELER
i modern infattning fördelaktigast hos
K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning
— är —
Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande avdelning för kvinnan och hemmet.

I varje nummer, värdefulla artiklar i olika frågor, berättelse, följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemmburen.

Lösnummerpris 10 öre.

I hennes hem höras endast glada milda ord och — många många osanningar, ty hon måste tro, att allt står väl till, om det än är aldrig så på tok. Hos henne öppnar man icke sitt hjärta som hos den modärna mormodern, som är de ungas bästa kamrat och vän, därför att hon är tillräckligt levande för att kunna dela alla deras intressen och tillräckligt ung för att förstå allt vad de anförtro henne.

Jag tror icke att man, utan att själv äga ett ungt sinne, förstår ungdomen riktigt, och det är en lycka att förstå den. Och om man är bedrövad finns det ingenting som kan så stimulera en som de ungas hopp, mod och goda vilja att trösta.

Förf. avslutar sin artikel med en maning till de äldre att taga sig an de unga.

— Det är, säger hon, så många som klaga över ensamhet och tomhet. Leta reda på några ungdomar, som behöva förståelse, måhända hjälp i ett eller annat avseende. Det är så många unga människor, som ha det svårt och trist, och det är mycket sorgligare än om vi äldre ha det. Må var och en i sin krets och i den mån det är möjligt göra vägen lättare för dem. Till gengäld kommer det innehåll i livet och ingen tacksamhet är som den, vilken kommer från de unga.

Men draga vi oss tillbaka från det levande livet kunna vi icke längre hjälpa och glädja dem mera. Låt oss vara unga mormodrar så länge vi kunna, så att vi icke behöva skyddas utan i stället kunna skydda andra.

Madame Katherine Tingley

har nu lämnat Visingsö, där hon lett den av henne grundade Raya-Yogas skolan, och anträtt den för hösten planerade föredragsturnén genom de nordiska länderna. Starten skedde under lyckosamma auspicer i Jönköping, varefter färden ställdes till Stockholm. I Göteborg inträffar madame Tingley under första veckan av sept. Hon åtföljes liksom vid sitt senaste besök i Sverige av en grupp lärjungar från Point Loma-högskolan, vilka medverka med föredrag och musik.

Vilken ställning man än må intaga till teosofien bör det alltid ha sitt stora intresse att höra madame Tingley, en talare som få och otvivelaktigt en av vår tids märkligaste kvinnor.

Man bygger icke upp någon ny lycka genom att svika sina gamla plikter.

Ann-Charlotte Edgren.

Huru kan man hoppas att i döden ingå i evig salighet, om man ej redan under livet smakat dess början?
A. Galizin.

Den unga och oerfarna kvinnan tror, att det rätta sättet att behaga en man är att tala med honom om honom själv. Den erfarna kvinnan vet, att det i stället är att låta honom utföra lovsången själv.

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget

SVEA

Göteborg.

Hemligheten.

IV.

Av ***.

Det förlorade paradiset.

För någon månad sedan fanns i denna tidning införd en serie artiklar under den gemensamma övertiteln "Hemligheten".

Den fråga, vars utredning försöktes, gällde hur människan skall kunna vinna hälsa, lycka och ett till andlig mognad ledande långt liv med, intill det sista, bevarade själskrafter.

De medel som anvisades, olika slags övningar bl. a. i rytmisk andning, beledsagad av tanke- och viljekoncentration samt betraktelser över upphöjda ämnen, skola förefalla mindre mystiska och mera förtröendeingivande, om man gör klart för sig att de ifrågavarande övningarna helt enkelt avse att försätta människan i det harmoniska tillstånd, då full samklang och samverkan råder mellan ande, själ och kropp, då alltså den vanliga splittringen dem emellan är övervunnen och människan framstår som en i verklig mening samlad, hel och därför stark personlighet.

Detta tillstånd omnämnes mycket ofta i de gamla österländska religiösa lärosystemen och förklaras därlyfta människan till ett högre, lyckligare, mera förändligt, henne värddigare livsplan. Det försäkras, att personlighetens samlande och enande möjliggör en långt över vanliga mått näende utveckling av människans vilja, energi, intelligens och övriga mer eller mindre slumrande krafter och förmögenheter.

Detta sistnämnda påstående finner ett visst stöd i vår egen erfarenhet, även om den personlighetens samling vi varit med om, väl endast varit helt svag, tillfällig och inskränkt till allenast ett eller annat begränsat område.

Vi ha sett, ofta med förvåning, hur "enhetliga" människor, d. v. s. sådana som ägt förmåga att samla sig om en enda och bestämd uppgift, ernått stora och beundransvärda re-

sultat, även om de till synes haft mycket små personliga förutsättningar att lyckas. Samtidigt ha vi sett begåvningar, även "lysande", vilka åstadkommit just ingenting därför att de, saknande förmåga att "samla sig", splittrat sin kraft på en mängd olika uppgifter eller ödslat bort den på värdelösa ting.

Vi ha själva känt hur lätt och nöjsamt för kropp och själ även ett i sig självt nog så mödosamt arbete kan vara, om det verkligen fångar vårt intresse d. v. s. *lägger helt beslag på oss*. Vi ha säkert också — många gånger med undran — konstaterat vilka ansträngningar vi utan svårighet äro mäktiga, vilka stora personliga offer vi med glädje bringa, när det gäller en ideell osjälvisk strävan, vilken vi med liv och lust gå upp i.

Allra tydligast ha vi hos oss själva eller andra bemärkt det angivna förhållandet vid den religiösa kris, som kallas "omvändelse", då människan med ande, själ och kropp alltså med hela sin personlighet ger sig till Gud för att vandra hans vägar.

Denna "väckelse" är ofta föremål för den icke-religiöses misstro och hån. Och dock är den ett faktum på samma gång som ett under av den mest sällsamma, upphöjda och vördnadsbjudande art. Man ser en ny bättre människa födas! Den fallne, om vilken intet hopp fanns, finner sig plötsligt i besittning av hög och kraft till självupprättelse, den viljelösa framstår föraktstärkt, den oförfätlige drinkaren avlägger sitt begär efter alkohol, brottslingen blir hederlig, den lastbare övergår utan svårighet till renlevnad o. s. v.

Kyrkan, men framför allt friför-samlingarne, inom vilka broderstanken är mera tillämpad i praktiken och där man därför har bättre reda på församlingsmedlemmarnes öden,

Har Ni någont

att sälja, köpa, hyra ut eller byta, så annonsera det i **Göteborgs Morgonpost** Morgonens förnämsta annonsorgan

Söker Ni någon

tjänare, våning, plats eller annat, så annonsera det i **Göteborgs Morgonpost** Göteborgs största morgontidning.

kunna berätta om otaliga sådana omvändelser från mörker till ljus.
Då "krafter" icke kunna givas och mottagas som en gåva lika litet som gripas ur luften, måste vi här tydligen räkna med ett *frigörande* av krafter, som redan förut funnits hos de ifrågavarande personerna ehuru då dolda, bundna och oåtkomliga.

När de nu framträda, är det icke som resultat av en långvarig fostran och träning, de bryta i omvändelsens stund fram spontant med fullfärdig mäktigt styrka och bländande skönhet. De ha väckts ur sin dvala och blivit åtkomliga i samma ögonblick personlighetens samling i religiös riktning ägde rum, då det högre jaget, anslutande sig till Gud, tog herraväldet över själ och kropp och ingöt i dem en ny och levande ande.

En återgång till det förutvarande tillståndet kan inträffa, krafttillgången kan förmiskas eller helt utebli, men själva faktum står dock fast: undret har skett inför våra ögon, förekomsten av dolda mäktiga krafter har bevisats!

Varje här antydd inre samling, den må gälla religiösa eller världsliga intressen, den må vara mer eller mindre flyktig, lyfter oss så länge den pågår till ett högre energiplan, än där vi eljes röra oss; vi ösa ur kraftkällor som annars icke stå oss till buds, vi överträffa oss själva, vi känna vårt människovärde större. Denna upplevelse är alltid förenad med en mot dess styrka och skönhet svarande lyckokänsla. Samtidigt förefaller det oss — mer, eller mindre tydligt — som skulle vi kunna gå vidare på den inslagna vägen, som stode vi på tröskeln till en annan strålände värld, en värld av kraft, av utveckling, av skönhet och harmoni, i vilken vi skulle kunna inträda, endast vi ägde nyckeln till den hemlighet vi kommit att snudda vid.
Har denna vår aning något reellt underlag?

Ha de uråldriga österländska religionerna haft rätt, när de talat om ett vida högre och lyckligare livsplan än där vi leva? Hemligheten, som öppnar tillträdet därtill, ligger den förklarad i deras maning till personlighetens samling, till samverkan mellan ande, själ och kropp?
Om detta verkligen är en stor och betydelsefull livssanning är det otänkbart, att den icke skulle återfinnas även i den kristna religionens lärosatser, sådana de givas oss i Nya testamentet.

Den enda motsvarighet till den österländska förkunnelsen om ett av kraft, harmoni och lycka kännetecknat högre livsplan, vilken man finner i evangelierna, är Kristi uttalanden om "Guds rike", "himmelriket".
Vi ha emellertid aldrig lärt att knyta föreställningen härom till *jordelivet* och dess "jämmerdal", utan förlägga det till det liv, i vilket vi inträda genom dödens port.
Och dock finns i Kristi ord ett starkt stöd för tron att människan icke blott kan utan även bör inträda i Guds rike, medan hon ännu är på jorden.
I den bön Kristus i sin bergspredikan lärt oss att bedja återfinna vi

När skolan börjar!

Brunnmelerad med väst 12-15 år 35.—
Grämelerad med kavajslag 8 9 10 11 12 13 14 15 16 år
20-21 21-22 22-23 23-24 25 kr.
Grämelerad med rund krag 6 7 8 9 10 11 12 13 14 år
18 18-19 19-20 20-21 22 22 kr.
Utmärkt passform. Förnäm stil. Oerhört slitstarka.

Berlin's
Fisktorget.

A.-B.
Herkules Skodon
Kungsgatan 45. Telefon 1900.
Rikt urval. Billigaste priser

MERKUR-TVALEN
använd enligt bruksanvisningen giver ett stort resultat.

Smakfulla Kransar
från
Hilda Henrikssons Blomsterhandel
Ö. Husargatan 37
Tel. 4250

orden: "Tillkomme ditt rike, ske din vilja såsom i himlen så ock på jorden". Vi bedja här icke, att vi skola komma till Guds rike, utan att det skall komma till oss, till jorden, att det skall förverkligas och taga gestalt i vårt eget inre genom sinnets pånyttfödelse samt i den mån så sker också i livet omkring oss.
Åsikten att Guds rike också hör hemma på jorden finner ytterligare bekräftelse i andra Kristi uttalanden:

"Och de buro fram till honom barn, att han skulle taga på dem, men lärjungarne näpste dem som frambruro dem. Och när Jesus sag det, vart han misslynt och sade till dem: Låten barnen komma till mig och förmenen dem icke, ty sådana hörer Guds rike till. Sannerligen säger jag eder, vilken som icke mot-

NU ÄR KONSERVERINGSTID!

SKANDINAVISKA GUMMIKARTIEBOLAGET VISKAFORS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.
för alltid på lager alla
VISKAFORS
Konservburksringar.

Solen bleker! men våra ljus- och tvättakta Bomullstygger, Möbiltyger o. Gardiner motstå i årtal dess inverkan.

Prover sändas — Presisera godhetsfullt vad Ni önskar

KONSTFLITEN, Avenyn, Göteborg

Offentliga nöjen.

Lilla Teatern.

Varje afton kl. 8.
Söndag 7 och 9.

Jacobsons änka.

Var lunchar man bäst?

Bjögårdsvillan Slottskögen
1sta kl. matsals och konditoris
servering. Musik dagligen. Fjofs
arets priser sänkta med 20—25 %.
Best. pr. tel. 19268.

Vita Bandets Restaurant
Kungsgatan 41. Telefon 107 89.
Slottskögen, vid stora dammen.

Duktyger och Vita Vävnader

till fabrikspriser
ALMEDALS FÖRSÄLJNINGSMAGASIN,
Kungsgatan 55.

...Guds rike som ett barn han
kommer aldrig där in." (Hos Mat-
teus finnes ett motsvarande uttalan-
de av Kristus: "Utän att I omvänden
eder och varden såsom barnen, skolen
I alla icke inkomma i himmelriket.")
På bibelställen torde i sådan grad
som detta vankolas av den stora all-
mänheten.

Den vanliga uppfattningen är att
Kristus här säger, att barnen tillhö-
ra Guds rike. I stället förklarar han
att Guds rike tillhör barnen. Han
nämner ingenting om att döden må-
ste föregå besittningstagandet. Guds-
riket är deras, de befinna sig däri
samtidigt med att de leva på jorden.
Så är däremot, enligt evangelietexten,
icke förhållandet med de vuxne,
ty rådd till lärjungarne och antag-
ligen även till andra åhörare gör
Kristus det märkliga tillägget, att
villkoret för att de skola komma in i
Guds rike är, att de bliva såsom
barn.

Tagna efter bokstaven — och var-
för skulle vi icke taga dem efter bok-
staven? — innebära Kristi ord, att
människan vid icke angiven tid-
punkt i sitt liv lämnar det Guds ri-
ke, det lyckans rike som hon dväl-
jer i under de tidigaste barndomsåren,
att hon som vuxen står utanför det,
samma, men att hon åter kan vinna
inträde däri. Hur äganderätten för-
verkas få vi en indirekt upplysning
om genom det till återförvärvandet
kända villkoret. Vi undergå från

barndomsåren en förändring, som
driver oss ut ur det jordiska paradiset,
vilket en gång var vårt. För att
kunna åter inträda däri, måste vi
nämligen "varda såsom barn".

Vilken fruktansvärd stötesten har
icke detta villkor varit för otaliga
människor som sökt Gud. Vilket
tacksamt föremål för spott och spe
för den icke-religiöse!

När man sökt olikheten mellan
den vuxne och barnet har man fun-
nit endast — skillnaden i förstånds-
utveckling!

Man har uttytt saken så: För att
inträda i Guds rike måste den vuxne
bli okritisk som ett barn, han måste
tro blint, han måste taga förståndet
fånget under trons lydno, han måste
sänka sig, gå tillbaka.

Nej, hela vår varelse uppreser sig
mot en sådan tolkning. En ny
grundigare undersökning om vad
som skiljer barnet från den vuxne
måste anställas. Och endast om den-
na jämförelse utfaller till fullstän-
dig favör för barnet kan förstån-
det — men då med hänförelse! —
godtaga det uppställda villkoret för
inträdet i Guds rike.

Det är i själva verket, hur under-
ligt det än må låta, utomordentligt
lätt att visa, att barnet verkligen för-
tjänar att framställas som ett högt
och efterföljansvärt exempel för den
vuxne. Det egendomliga i saken är,
att man därvid åter kommer i kon-
takt med de uråldriga österländska
religionernas förkunnelse att *person-
lighetens samling* lyfter människan
till ett i andligt, själsligt och kroppsligt
hänseende oändligt lyckligare
livsplan än det, där hon i allmänhet
lever och röres.

Den ifrågasatta jämförelsen
skall göras i en kommande artikel.
(Forts.).

Det berättas en rolig historia i vil-
ken drottningen av Italien också spe-
lar en roll.

Under en resa observerade drott-
ningen vid ett tillfälle en sällsynt
vacker, fattig flicka. Hon under-
höll sig med henne en stund, fann
hennes rar och sympatisk och lovade
hennes till sist ett par silkestrumpor,
ett löfte som fyllde barfotaflickan
med stormande förtjusning.

Drottningen höll sitt löfte samt la-
de därjämte in ett par sedlar i den
en strumpan och konfekt i den an-
dra.

Kort därefter mottog hon följande
brev från den lyckliggjorda tösen:

"Ers majestät. — Er godhet har
gjort mig mycket glad.
Pappa tog pengarna, min bror
konfekten och mamma silkestrum-
porna."

Kameliadamen.

Hela Frankrike men särskilt Pa-
ris har med en rad festligheter hög-
tidligt hundraårsminnet av
Alexander Dumas fils' födelse. Man
har hedrat honom framförallt som
den store dramatikers, skaparen av
det realistiska drama, på vilket så
många sceniska författare sedan fort-
satt att bygga, men i hyllningen har
ingått även ett speciellt kvinnligt in-
slag — Alexander Dumas fils står
som 1800-talets förste förkämpe för
kvinnans rättigheter inom samhälls-
livet. De franska kvinnorna ha hyl-
lat hans minne genom att på årsda-
gen av hans födelse lägga en krans
på kyrkogården i Neuilly.

Bland Dumas fils' dramer kunna
nämnas "Dröp henne", "Kvinnor
som dräpa och stjåla", "Affären
Clemenceau" m. fl., vilka alla föra
kvinnans talan, särskilt den fallna
kvinnans. Det mest kända av hans
skådespel är dock "Kameliadamen",
vars tendens är av samma art. Med
anledning av det firade jubileet har
det nu åter gått över de franska sce-
nerna och såsom alltid gripit den
stora publiken. Styckets litterära
värde ifrågasättes emellertid starkt
av den moderna kritiken, ja, under-
känns på sina håll fullständigt.

Ett faktum är emellertid att den
kvinnliga huvudrollen "Marguerite
Gautier" frestat världens största tra-
gediener, Eleonora Duse och Sarah
Bernhardt, som i densamma skördat
några av sina största triumfer. På
sceniska gestalter ha som denna för-
mått att tala till den kvinnliga pu-
blikens hjärta. Förklaringen härtill
är helt säkert, att det skildrade kvin-
noödet icke är endast en fantasiens
produkt utan är gripet direkt ur
verkligheten och mycket litet omar-
betat.

Förebilden till "Marguerite Gau-
tier" hette Marie Duplessis och till-
hörde Paris galanta värld. Född på
landet, kom hon vid unga år till den
franska huvudstaden, där hon börja-
de sitt liv som grisette i Quartier
Latin. Utrustad med en enastående
och förfinad skönhet och helt säkert
icke besvärad av någon starkare mo-
ralisk känsla blev hon snart en av de
mest beundrade kvinnorna inom den
parisiska demimonden.

En dag möter hon den unge man,
som i "Kameliadamen" går under
namnet Armand Duval och hon blir
hans älskarinna. Denna gång är det
dock, för första gången i hennes liv,
fråga om verklig och djup kärlek.

Träarmatur

GOLVLAMPOR
LJUSKRONOR
LJUSSTAKARm. m., m. m. otroligt billigt i
GÖTEBORGS SLÖJDMAGASIN
KVRKOGATAN 26Unge Goethe och hans syster
Cornelia.

Av ANNA SCHWABACHER-BLEICHRÖDER.

(Till 175-årsdagen av Goethes födelse den 28 augusti).

Goethe säger i sina ungdomsmin-
nen "Verklighet och dikt" om sin
syster Cornelia: "Hon var en mag-
net, som ständigt starkt påverkade
mig". Utom honom var hon den en-
da kvarlevande av ett antal tidigare
avlidna syskon. Han älskade henne
önt redan som barn. Hennes yttre
och hennes väsen skildrar han sålun-
da:

"Hon var lång, väl men klen
byggd och hade något naturligt vär-
digt i sitt utprädnade, vilket smälte
bort i en behaglig vekhet. Dragen
voro varken imponerande eller sköna.
Hennes ögon voro icke de vackraste
jag någonsin såg, men de djupaste,
bakom vilka man då de uttryckte
tillgivenhet och kärlek, såg en glans
utan jämförelse. Detta uttryck kom
från själen, som var full och rik.
Den tycktes endast vilja skänka och
ej vara i behov av att erhålla något."
Mycket har denna präktiga syster

Påverkad av Armands far bryter hon
självuppoftande förbindelsen för att
icke skada Armands framtid. Hon
kan dock icke utärda skilsmässan,
utan faller offer för en tåränd sjuk-
dom och dör i armarna på Armand,
som av fadern fått veta vad som legat
bakom brytningen.

Man har tillvit Alexander Du-
mas fils, att han idealiserat den fall-
na kvinnan och därmed förhärsligt
lättsinnet. Man finner en förklaring
härtill i författarens eget levnadsöde.
Hans mor Catherine Labay kunde
icke berömma sig av ett fläckfritt
förflutet.

Alexander Dumas den äldre hade,
kanske delvis på grund av att han
skall vara tiger i ädrorna, ett myc-
ket hett temperament och som följd
däruv en mängd kärleksförbindelser.
När han tjugu år gammal från Pi-
cardiet flyttade till Paris, inledde
han förbindelse med en vacker söm-
merska, ett tiotal år äldre än han
själv, Catherine Labay, vilken som
maren 1824 födde honom en son,
Alexander.

Dumas den äldre tog emellertid
sina fadersplikt mycket lätt och
lät modern ensam draga försorg om
barnet. Först sju år senare erkände
han gossen som sin son.

Dumas den yngre omfattade mo-
dern med den vackraste sonliga vörd-
nad och kärlek och beredde henne,
när framväxningen och berömmelsen
kommo till honom, ett liv i härlig-
het.

När han i sina arbeten försvarat
och idealiserat den fallna kvinnan,
så medkännande och gripande skild-
rat hennes hårda öde, så har han där-
med velat rehabilitera sin egen mor.

givit den store diktaren, och det var
hon som förutsåg hans storhet t. o. m.
tidigare än den vittseende modern,
Frau Rat Goethe. Cornelia undan-
röjde gärna alla hinder för den ge-
niale, lätt otålige gossen, och han var
hennes mycket tacksam därför. Han
ägnade överhuvudtaget en stark, bro-
derlig medkänsla.

I patricisk förnämet välvde sig
förelärdhems tak vid Hirschgrä-
ben i Frankfurt a. Main över de båda
syskonen, vilka snart blevo de enda
av syskonskaran. Goethes far, det
kejslerliga rådet, beskrives av den
kände Goethe-forskaren Lewes, som
en kall, allvarsam, nästan något pe-
dantisk, sanningsälskande och efter
verkligt vetande törstande man. Ho-
nom hava barnen att tacka för den
första grundliga undervisningen och
det första invägandet i främmande
språk.

Men på fritiderna berättades för-
tjusande sagor, som modern själv ha-
de skrivit. Denna, som av samtliga
Goethe-forskare enstämmigt beteck-
nats som en av litteraturens ädlaste
gestalter, karakteriserades av Lewes
på ett kort, men pregnant sätt: "Hen-
nes enkla, hjärtligt förnöja och kär-
leksfulla natur gjorde henne omtyckt
av alla. Hon var barnens förtjus-
ning, diktarens och furstars favorit".

Och full av het längtan efter dessa
stunder berättar Goethe ofta om den
gröna läntolen, kallad "sagostolen",
i vilken modern på lediga stunder
vilade ut under det att hon för sina
små älsklingar berättade om det
evigt blommande sagolandet.

Som femte person i Goethe-famil-
jen måste även farmodern nämnas.
Hon var sjuklig och ständigt fjät-
rad vid sjukstolen. Även till henne
stodo Wolfgang och Cornelia i skuld
för en aldrig förgätn ungdomslycka.
Dockspelet, vilket i "Verklighet och
dikt" spelar en så stor roll upptäck-
tes av den lille Wolfgang i matsal-
en. Till nästa julkötid lät farmo-
dern åter göra det i ordning och det
användes sedan av syskonen vid åter-
givet av Goethes älsklingstycken,
särskilt arbeten av Racine och
Corneille.

Detta var på vintern. På sommar-
ren var det promenader, med vilka
fadern förenade allehanda botaniska

Vill Ni ha vackra
hållbara Gardiner

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner
plattens största sortering hos
A.-B. Carl Johansson
Kungstorget.

och även historiska lektioner. De
besökte t. ex. Römer, det gamla be-
römda rådhuset i Frankfurt a. Main,
skådeplatsen för så många kejsar-
kröningar. Förtjusta hörde då bar-
nen, hur år 1745 kejsar Franz den
I, den underbara Maria Theresias ge-
mål, efter sin kröning hälsades med
jubel av hela Frankfurt och hur Ma-
ria Theresia förärdade morfar Textor
en tung guldkedja för hans förtjän-
ster som borgmästare. — Ja, mor-
far Textor! När han varje morgon
iklädd festlig ämbetsdräkt för till
rådhuset eller då han med pomp och
stånd begav sig till rätten, då vågade
barnen aldrig tilltala honom. Men
när klockan slog tolv om söndagar-
na, stod han i sammetsmössa och
morgonrock utanför dörren till sitt
hus och väntade på sina små barn-
barn. Mormoderns frånvaro vid
dessa tillfällen innebar ett löfte om
utomordentliga läckerheter vid mid-
dagen.

Efter denna sovo icke morföräld-
rarna i sina läntolar, som farföräld-
rarna brukade göra. O, nej. Då
kom det härligaste, trädgården!
Goethe berättar huru han i sitt an-
nars så fulländade hem, aldrig kunde
övervinna längtan efter ett eget
stycke mark. T. o. m. ej då modern
lät göra i ordning ett trädgårdsrum
med växthus. Morfar Textor var en
perfekt trädgårdsmästare, som förstod
att utnyttja varje tum av den
stora trädgården. Mormodern slöt
ögonen, när barnen ginga hennes vin-
bärs- och krusbärsbuskar, vin- och
persikoomräden alltför hänsynslöst
inpå livet.

För första gången erforo syskonen
livets mot The Towers.
Lilith vände sig långsamt om för
att gå hem. Hon kände sig fullstän-
digt tillintetgjord. Hon kunde icke
fatta att denne man, till vars ridder-
lighet hon varit nödsakad att väjja,
hade vågat att begagna sig av detta
förhållande för att erbjuda henne att
läna pengar.

Åter och åter upprepade hon tyst
för sig själv hans ord och sökte att
finna en annan mening i dem, än vad
hon först misstänkt. Han hade för-
nekat, att han sagt något ofördelak-
tigt om henne, men i nästa ögonblick
hade han vågat föreslå henne, att
hon skulle vända sig till honom, om
hon behövde pengar.
Vad låg bakom allt detta? Vad
kunde hennes mor väl ha sagt ho-
nom? Hade det varit av sådan art,
att han ansåg sig kunna framkomma
med ett så kränkande förslag.
Eller hade han gjort fru Ames
samma förslag och var det orsaken
till, att denna efter besöket på The
Towers befann sig i en sådan upp-
rörd sinnesstämning?
Det föreföll Lilith som kunde hon

BERTHA ANDERSON

15 Korsgatan, Göteborg.

Stort urval av vackra Ylleyger, Viyella i ylle och bomull,
Bomullflaneller. Handvävda, färgäkt Bomullstyger, Hvita Väf-
nader, bästa fabrikat. Strandkofkor, Lahmans Tricotunderklä-
der, Strumpor, Underkjolar, Snörilv, Reformliv, Näsdukar,
Allmogegardiner, stort urval, Möbelyger, Borddukar, stor sortering,
vackra mönster, Linneduktyger, bästa fabrikat. Handdukar, Säng-
täcken, Filtar, Stöcktäcken. Prima Ylle- och Bomullsgarner.

Å helt stycke 10 %, samt å stulvar. • Till Tricotstickerkor lämnas rabatt å garner.

KNUT HEURLINS Hemslöjd

KORSGATAN 8

GARDINER, MÖBELTYGER, DUKAR,
MATTOR, LAMPSKÄRMAR M. M.

BILLIGA PRISER.

(Eftertryck förbjödes).

Lilith.

ROMAN

Av Florence Warden.

Auktoriserad översättning av
Margareta Heijkel.

18
— Jag tror, att det var fru Cooke,
som talade om, att hon i fru Ames
igenkände en dam, vilken för några
år sedan sökte arbete genom en väl-
görenhetsbyrå, som fru Cooke stod i
förbindelse med. En förening som
hade till uppgift att hjälpa damer ur
den bättre klassen vilka råkat i eko-
nomiska svårigheter.

Lilith böjde åter huvudet jakande.
— Det är mycket möjligt, att min
mor hänvänt sig till en sådan före-
ning, medgav hon i lågmäld ton,
men det ligger ju inte något skam-

ligt däri. Det är icke över en sådan
förtid man behöver blygas.

Hon mötte trotsigt hans blick.

— Nej, för all del! Jag gläder
mig över att de dåliga tiderna äro
över, och jag hoppas, tillade han med
en förstulen blick, att förändringen
i hennes förhållanden icke behöver
tillskrivas ett offer å er sida.

Svaret på denna hänvändelse var
övernaskande. Hennes ögon sköto
blixtrar, då hon såg upp till honom.

— Vad menar ni? frågade hon för-
bittrat.

— Ni förstår väl, att jag inte vel-
lat förnäma er, svarade han bråd-
skande. Låt oss inte röra upp i den
gamla historien, men ni vet ju, att jag
känner till det där med Eric Horley.

Lilith försökte avbryta honom:

— Ja, jag vet —

Men sir George lät henne icke tala
ut.

— Allt det där tillhör det för-
flutna, sade han i ädelmodig ton. Jag
skulle icke för allt i världen ha velat
föra det på tal själv. Nu vill jag
bara tillägga, att jag aldrig tadtat
er, aldrig sagt något ofördelaktigt
om er och aldrig missförstått edra

motiv. Tvärtom har jag hyst varmt
deltagande för er i hela denna sak.
Om någon beskyllt mig för att ha
förtalat er, så ber jag er vara övertyg-
dad om, att den beskyllningen är
falsk. Jag har aldrig gjort det.

Lilith såg forskande på honom,
som om hon alltjämt tvivlat på hans
uppriktighet.

Slutligen sade han i vänligare ton:

— Det är fortfarande något, som
jag inte förstår i den här saken. Men
jag antar att man inte kan leva i
ett sådant här litet samhälle utan att
bliva baktalad. Ett rykte kan ju
lätt uppstå och sedan växer det med
ryslig fart.

— Ja, just så, instämde sir George,
men jag ber er tro, att jag inte har
utspritt några rykten om er. Som
jag nyss sade har jag endast känt
sympati för er — och beundran. Bliv
inte ond på mig, men lät mig säga,
att ni är alltför god för Horley.

— Lilith ryckte till.

— Ni får inte vara för hård mot
honom eller mig, viskade hon, och
jag ber er förtiga den gamla histo-
rien vad som än må hända.

— Naturligtvis, svarade sir Geor-

ge, förtjust över att samtalet tagit
denna förtroligare vändning. Jag
skall vara tyst som grav. Men
tag emot mitt råd. Offra er icke för
honom — han är det icke värd.

Liliths ögon sköto ånyo blixtrar.

— Det saknar ni möjlighet att
bedöma, utbrast hon häftigt.

Sir George höjde på axlarna.

— Naturligtvis, medgav han be-
redvilligt. Men det kan dock löna
sig att lyssna till en erfaren mans
råd. Jag säger er rent ut, att det är
min bestämda övertygelse, att Hor-
ley aldrig blir en skötsam människa.

En halvkvävd snyftning banade
sig väg över Liliths läppar.

— O, var tyst! Säg ingenting
mera, bad hon brådskande.

— Som ni vill! Jag skall aldrig
mera beröra det här ämnet. Låt mig
blott tillägga något. Jag är alldeles
inte det känslolösa odjur, som man
berättat för er.

— Nej, naturligtvis inte! Det har
jag inte ett ögonblick trott, svarade
Lilith allvarligt.

Sir George såg full av beundran
på den unga flickan och tillade lång-
samt:

— Tvärtom, det är ingenting jag
tycker mera om än att se mina med-
människor glada och lyckliga. Jag
är alldeles särskild grad tycker
om är att se damer omgivna av lyx
i besittning av en dyrbar garde-
rob. Jag anser, att pengar äro till
just för att användas på det sättet,
och det är också för det ändamålet
jag häst ger ut mina.

Under det han talade, förändrades
Liliths ansiktsuttryck och övergick
till sist till förvåning och ångest.

Sir George iakttog henne skarpt.
Då han märkte den förändring hon
undergick, sade han i lättare ton:

— Jag vet inte, om ni och fru
Ames någon gång ha kännning av
penningbrist — de flesta människor
ha det ju. Vad jag vill säga är ba-
ra, att om ni någonsin skulle råka
i den obehagliga situationen, så be-
höver ni bara ge mig en vink och
jag skall genast göra allt för att
hjälpa er ur den.

Lilith stod som förstenad. Men
innan hon hann säga något, hade
sir George tagit av sig hatten, bett
om sin vördsamma hälsning till fru
Ames och sagt farväl. Nu avlägs-

A.-Bol. NYA BIKUPAN

Kungsgatan 45. Telefon 5107.
DAMUNDERKLÄDER
BARNKLÄDNINGAR
BABYUTSTYRSLAR
 Näsdukar, Brickdukar, Bordlöpare, Ritade
 Handarbeten, Spetsar och Broderier
 finnes alltid på lager.
BRUDUTSTYRSLAR UTFÖRAS.
 Egen Syateljé.

Varje förständig husmoder

användes

Pellerins Margarin

i hushållet

till liv hos honom. Han inrättade nu t. o. m. ett altare åt sig i en porslinskål med rökgubbar, vilka han vid sina andaktsövningar antände med hjälp av ett brännglas och solens strålar. Olyckligtvis bedrev den 6-årige prästen denna sin dyrkan på faderns vackra, rödlackerade, guldblommiga musikhylla. Den en dag härav härledda olyckan skildrar Goethe så: "Just som den lämpliga solen steg fram var ej porslinskålen till hands. Jag ställde rökgubbarna omedelbart på hyllans övre platta." De antändes och andakten var så stor, att prästen ej observerade vilken skada hans offer förövalde. Ljusnaden nämligen bränd in i den röda lacken och i de vackra gyllene blommorna. Men syster Cornelia kommer tillstådes som räddarinna. Hon målar skickligt över alla dekorationer, lyckas också så väl återgiva den rödgylle praktiken, att faderns äska endast mullrar utan att slå ner. Även på andra roliga upplevelser är Wolfgangs och Cornelias barnår rika. För allehanda roande under-

hållning sörjde också "Tant Melber", en yngre, temperamentsfullare syster till fru Rat Goethe. Hon var mycket förtjust i barn och hon lät intet grannbarn vara otvättat, okammat eller trasigt och ostoppat.

För andra gången griper livets allvar in i denna väl skyddade barnavärld, det är då Frankfurt år 1759 besättes av fransmännen. De modiga småttingarna stå snart i så hög gunst hos en hos dem inkvarterad löjtnant, greve Thorane, att de knappast märka krigets fasor. Men faderns obetänksamhet att slunga några skarpa ord åt den franske inkräkteraren sänker en djup slagskugga över Goethehemmet ända tills dess härskarinna ber Thorane om förlåtelse och allt ännu en gång vändes till det bästa.

Åter kommer livets allvar till syster. Det är, när den 15-åriga Wolfgang för första gången älskar och Cornelia hos honom upptäcker tecken på svartsjuka. Den flera år äldre Gretchen, syster till en vän, uppstår 15-åringens tillbedjan nådigt, men försätter honom genom sitt sällskap, som har en något äventyrlig karaktär, i ett så brydsamt läge, att han är nära att behöva giva möte inför rätten. Snart nog bevisas emellertid hans oskuld.

Men Gretchen, hans ideal, bereder honom sorg, då de nu tala allvar med varandra. Hon har alltid betraktat honom endast som ett barn. Han hängiver sig helt åt sin kärleksorg, vilken blir ännu större därigenom att fadern håller honom inom låsta dörrar. Nu smyger sig Cornelia trös-

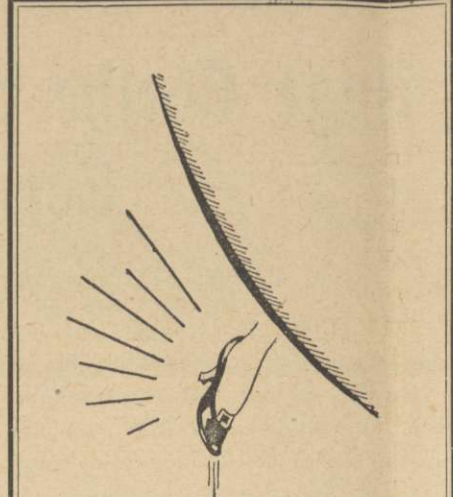
ELEGANTA

Res-, regn- o. övergångs-**KAPPOR**i högfinna kvalitéer.
Fördelaktiga priser.**GUMMI-KAPPOR**

från 1975

HERM. MEETHS A.-B.

Vollmers-Meeths

Vristen den fina och skon
den nätta
De höra tillsammans som flickan
och Du
Säkert Du gissar, att hon är
den rätta
Blott Viking hon brukar, snart
blir hon Din fru.

Viking skokräms förlämnar
lädret en djup, smetfri
glans, skyddar det och
bevarar dess smidighet.

tande och i hela sin betagande själskänslighet in till den försvivade brodern. Som solljuset, från vilket han är skild, så upplyser hon hans kamrater. Hon läser för honom, samtalar med honom och försöker att leda hans tankar från hjärtesorgen till de studier som tidigare intresserat honom. Ledd av den moderliga instinkt, som varje kvinna redan i ungdomen bär inom sig, förmår hon till sist att återuppväcka den olycklige broderns intresse för livet. Hon påminner honom om deras gemensamma språk- och mytologiska studier, lär honom att åter intressera sig för teaterkonsten och får honom då så långt, att läsanudet av klassiska författare åter börjar. Hon gör allt för att få honom att glömma sin första olyckliga kärlek. Ej lång tid därefter och den glada Leipzigerstudenten Goethe står där åter!

Men alltid i fortsättningen meddelar han sin enda älskade syster — så kallar han henne alltid — sina hjärteangelägenheter. Också sina diktarplaner. Det var Cornelia som inspirerade hans härliga "Götz von Berlichingen" och det var hon som uppmanade honom att så skyndsamt fullborda verket. År 1773 gifte sig Cornelia med broderns ungdoms- och studentkamrat Schlosser. Men trots det att hon blir moder till fyra barn, upphör ej den kärleksfulla brevväxlingen mellan henne och brodern. Detta vackra syskonförhå-

Smålandskräfter

bäst och billigast hos

Hansson & Silfverstrand
Bazargatan 8. — Tel. 95 80, 15 380

lande varade till Cornelias tidiga död 1777.

Det är ledsamt, vilket även Goethe beklagar, att nästan på alla Cornelias fotografier en ful frisyr och huvudklädnad förminkar det goda intryck, som det själfulka anletet gör på betraktaren.

Den magiska hatten.

Majoren i Förenta staternas frivillningsarmé Margaret Duffy, som har till speciell uppgift att taga hand om och hjälpa till rätta de ur fångelserna lösgivna kvinnliga f. d. fångarne förklarar, att vad varje sådan i första hand behöver är — en ny, klädsam hatt!

Påståendet låter egendomligt, men varje kvinna förstår, att det verkligen ligger något i det.

Den hatt som en kvinnlig brottsling bär vid inmanandef i häktet är vanligen omodär, när hon åter blir fri, även om fångelsetiden är kort. Är det fråga om en kvinna i sådan ålder, att kläderna och utseendet ännu betyda något för henne, lider hon av att taga på sig den omodärna missklädande hatten. Hennes självkänsla har fått en betänklig stöt, och än värre blir det, när hon kommer ut på gatan och känner att hon genom sin fula hatt sticker av mot andra kvinnor. Hon tror sig observerad, löjlig, i hemlighet utskrädd. Med den här hatten på huvudet skall hon icke våga söka något arbete. Den smula mod och kraft till upprättelse hon lyckats rädda med sig ur fångelset försvinner och hon tycker att hon lika väl först som sist kan ge saken förlorad och låta sig sjunka ner i avgrunden.

En ny klädsam hatt däremot stimulerar hennes självkänsla. Hon ser med glädje, att hon tar sig bra ut, frimodigt går hon ut på gatan, där intet hos hennes yttre person skall på något ofördelaktigt sätt draga blickarna till sig, och med gott hopp börjar hon söka ett hederligt arbete för utkomsten. Ett faktum är att detta lyckas henne ofantligt mycket lättare med en ny klädsam hatt på huvudet än med en omodär ful skrälla.

Genom fru Duffys förmedling erhåller därför varje kvinnlig f. d. fånge i U. S. A. en ny hatt, då hon lämnar fångelset.

Goda inköp

av Konserver, rökt Lax, rökt Äl,
Räikor m. m. i No 55. Smör,
Ost, Långedragbröd i No 60.
Bazar Alliance.

Tel. 4570 till båda butikerna.

Alla varor av bästa beskaffenhet.

Butikerna närmast ing. från Bazargatan.

A. MAGNUSSON

Alla som köpa
SPISBRÖD

från

Göteborgs Ängbageri

säger att det är

främst i sköhet och god smak.

**NORDISKA
HANDELSBANKEN**

STOCKHOLM

GÖTEBORG

125 AVDELNINGSKONTOR

MALMÖ

Emottager insättningar mot högsta
gällande ränta.Uthyr brand- och dyrkfria förvarings-
ringslack.Förmedlar köp och försäljning av
aktier och obligationer.Emottager mot billig avgift (s. k.
öppen deposition) alla slags
värdehandlingar. Avkastning
redovisas omedelbart till depo-
nenten.Emottager till förvaring i kassavalv
(s. k. slutet deposition) försäg-
lade lådor, konvolut o. dyl.**STICKADE KJOLAR**

och

KLÄDNINGAR för barn och äldre.

Beställningar mottagas tacksamt.

BILLIGA PRISER.**VANFÖREANSTALTENS YRKESSKOLA**

Tel. 236, 11513.

Ziwertz' MomentanFärgmedel för ögonbryn, hår och slägg, ögon-
blickligt verkan. Fallor ej vid tvättning. Förhåll-
san oskadlig. Finnes i 4 avsnir. I parti och
minut hos Kungl. Hovleverantör.**Ziwertz' Efttr.**

Lorensbergsgatan No 7, Göteborg. — Tel. 1098

BREVLÅDA.

U. S. Tack. Vidare genom brev.

Fru B. H. Frågan skall snarast
upptagas till handling.

P. ex. K. L. Förståndelsen lyck-

ligen framkommen. Tack och åter-

hälsning!

Eva. Fruktansvärt skarpa saker

det här. Det påminner oss om en

historia: Prästen sade tröstande till

den sörjande änkingen: Er hustru

var en präktig kvinna, hon var en

av de människor, som äro salt i

världen.

— Goa prosten, svarade den en-

samblivne, hon var mer än salt,

hon var ett helt kryddskåp!

De av eder insända tankarna äro

som svavelsyra. Vi skola välja ut

de minst onskedfulla.

Lulu. Hu! Varför denna mjält-

sjuka. Sätt er i solskenet och tina

upp!

Dagny. Den ena saken säkert.

Den andra kanske också. Men var-

för skall nyckeln anses så förfärlig?

Allt slags **Vildt** nu inkommesamt **Höns & Kyckling****Björks Vildtaffär**

Saluhallen 1.

Tel. 1648 och 20834.

Arla Mjölk

Distribution på glasflaskor.

— Tel. 40781, 45699

icke komma fort nog hem. Hon var
besluten att skaffa sig klart besked
av modern angående hennes samtal
med sir George och hon ämnade icke
finna sig i något avslag.

Men plötsligt hejdade hon sig och
blev stående helt obestämmt. Hon
hade kommit att tänka på, att det
samtal hon nyss själv haft med sir
George icke fört henne en enda tum
närmare gåtans lösning. Hon hade
visserligen på bekostnad av sin egen
värdighet lyckats avtvinga honom
ett löfte om tystlåtenhet med hänsyn
till det förlutna. Men hon hade
önskat att utträtta ännu mera — hon
hade velat utforska, hur mycket han
verkligt visste om detta förlutna,
men här hade hon kommit alldeles
till korta.

Ett stod emellertid klart för henne.
Om han verkligen vetat allt,
skulle han inte ha vågat göra henne
sitt kränkande förslag.

Hennes tankar togo en ny riktning
och hon överraskade sig med
att jämföra de känslor hon hyste för
de båda män, som korsat hennes väg,
sir George och Eben Mallory.

Hon förstod, att hon verkligen be-

tydde något för dem. I bådas ögon
läste hon mera än beundran — in-
tresse och passion.

Men vilken olika utlösning togo
sig icke dessa känslor hos de båda
männen.

Medan varje blick ur den unge lä-
karens mörka ögon jagade blodet som
en eldström genom hennes ådror, låg
det i baronetens ögon ett uttryck,
vilket kändes som en förolämpning.

Deras yttre var också så helt oli-
ka. Eben Mallory var manligt vack-
er och hans ögon voro stora och ut-
trycksfulla, under det att sir Geor-
ges voro små och vattniga. Lilith
kände dock, att det icke var denna
olikhet, som ingav henne sympati
för den ene och motvilja mot den an-
dre. Dessa känslor hade ett annat
och djupare ursprung.

Den ståtliga Eben Mallory var
ridderlig och vänlig, han gav allt och
fordrade ingenting i gengäld, medan
däremot sir George trots sin föregivna
sympati endast tycktes önska av-
sluta en affär, av vilken han själv
hoppades draga den största vinsten.

Han hade lovat att bevara hennes
och moderns hemlighet, men hon

kände sig icke alls säker på hans
pålitlighet.

Hon fortsatte emellertid långsamt
sin väg och nådde slutligen korsvä-
gen strax utanför köpingen, där hon
plötsligt stod ansikte mot ansikte
med den hon häst av alla ville und-
vika — fru Cooke.

Ehuru de flesta av traktens damer
kände föga lust att visa invånarna
på Old Court någon vänlighet,
iakttago de dock en viss hövlighet i
sitt uppträdande mot fru och fröken
Ames av fruktan att eljes stöta sig
med den allsmäktiga fröken Vivian,
som samtidigt med att hon hyrt ut
sin villa till de båda damerna be-
slutsamt tagit dem under sina vin-
gars skugga.

Traktens kvinnovärld nedlät sig
därför till att vid sammanträffanden
räcka de båda damerna Ames en is-
kall hand, och Lilith hoppades att
fru Cooke även nu skulle inskränka
sig till denna ceremoni.

Men hon misstag sig. Efter de
första utbyta fraserna förstod Li-
lith, att fru Cooke hade mera än så
på hjärtat. Hon hade räknat rätt.
Det kvinnliga intresset på trakten

för främlingarna på Old Court hade
nått kokpunkten, och man hade be-
slutat att till vad pris som häst
skingra det mystiska dunklet kring
deras personer.

— Det har hänt mig något myc-
ket egendomligt, sade fru Cooke
med ett iskallt leende. Jag har
kommit på det klara med, att fru
Ames och jag äro gamla bekanta.

— Sää, svarade Lilith lugnt.

Fru Cooke tog icke för en sekund
blicken från den unga flickans an-
sikte, då hon leende fortfor:
— Genast jag första gången träffade
er fru mor hos fröken Vivian fick
jag det intrycket att jag måtte
ha träffat henne förut, och nu, sedan
ja tänkt närmare över saken, har
det äntligen gått upp för mig var
det var.

Lilith visste vad som nu skulle
komma, men bibehöll fullständigt sin
självbehärskning.

— För några år sedan var jag
mycket intresserad av en plan att
skaffa damer, tillhörande den bildade
klassen, arbete när de befunno sig
i sådana förhållanden att de behövde
arbete, fortfor fru Cooke. För

ett par dagar sedan gick jag igenom
de där gamla böckerna, och då kom
jag ihåg alltsammans. Fru Ames
vände sig till oss för att få arbete.
Jag har glömt, om det lyckades oss
att göra något för henne, men då
hon hänvände sig till oss var det icke
som fru Ames utan som — fru Mer-
ton.

Fru Cookes genomträngande blick
vilade oavvänt på Liliths ansikte.
Den unga flickan var blek, men full-
ständigt lugn då hon svarade:

— Ni har tydligen förväxlat henne
med någon annan.

— Det är visserligen länge sedan,
medgav fru Cooke, men jag har ett
vidunderligt minne för ansikten.

— Men inte för namn, sade Lilith
lugnt.

De båda damerna sågo för ett
ögonblick in i varandras ögon, och
ehuru de endast växlade några höv-
liga ord till avsked genomskådade
de dock varandra. Fru Cooke visste,
att hennes minne icke bedragit henne,
och Lilith läste denna hennes
tanke.

Den unga flickan gick tillbaka
till Old Court med tungt sinne. Hon

kände, att hon befann sig i en främ-
lig omgivning med endast en enda
vän, som hon kunde lita på, men en
vän vilken kloheten bjöd henne att
undvika så mycket som möjligt.

Hon hade en känsla av att hennes
fiender sammangaddat sig mot henne,
och att fru Cooke slutit förband
med sir George Paradine. Skulle
hon äga kraft att stå dem emot?
Eller skulle hon nödgas att ge vika
för moderns böner och lämna denna
trakt, där man icke tillät henne att
vistas i fred?

(Forts.)

**Namns- och
Födelsedagsgåvor**

Presentkort — 1/1, 1/2 eller 1/4 kr —

på KVINNORNAS TIDNING erhållas på

Expeditionen, Vallgatan 27. Tel. 18070.